

515. Абіе почто добродѣтель-та починава да блистае, злоба-та ся преслѣдува (гони) съ смѣлость и безчиніе.

516. Человѣкъ не има по-голѣмъ врагъ отъ утроба-та си.

517. Животъ-а на тоя свѣтъ е една дѣтинска играчка.

518. Онаго пріятеля не треба да почиташъ за пріятель, ради кого-то ся принуждавашъ да живѣешъ съ попеченія и размышленія.

519. За да ся ползувашъ отъ онова, което желяешъ, нежелай нѣчто си, което не ти прилича.

520. Между безразсудны-те е нѣкакъ опростено да ся шегува нѣкой; но тая свобода не прилича на оныя, кои-то иматъ званіе мудри.

521. Любо-стяжаніе-то е една болѣсть весма опасна, какъ-то что воева противъ душа-та и сердце-то; и толкова е вредителна, что-то всякій ся отдалѣчава, отъ оныя, кои-то са заразени [ударени] отъ тая болѣсть.

622. Най-лоши-те люди са оии, кои-то не прощаватъ.

523. Не може никой да отбѣгне писаното, какъ-то ся казва; обаче добро е да не чини нѣкой ничто безъ предразмышленіе.

524. Благородство-то не е совершенно